

Sygn. akt VI Gz 188/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Sędziowie: SSO Anna Walus-Rzqsa

Sędziowie SSR Marta Zalewska (sprawozdawca)

Protokolant: Inspektor Agnieszka Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w likwidacji w M.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w M.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego (...) Sp. z o.o. w M. na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 15 września 2014 r., sygn. akt V GC 88/14

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Sąd R w T. V Wydział Gospodarczy w sprawie V GC 88/14 w dniu 15.08.2014 r. wydał postanowienie o zabezpieczeniu roszczenia powoda poprzez zajęcie ruchomości pozwanego w postaci maszyny – szlifierki do szlifowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy. W uzasadnieniu wskazał, powołując się na przepis art. 730 – 730², iż powód dostatecznie uprawdopodobnił swoje roszczenie, a nawet pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty stwierdził, iż roszczenie powoda może być znacznie wygórowane. Wskazał, iż w pozwanej spółce dochodzi obecnie do zmian personalnych, co z doświadczenia wskazuje, że prowadzi to do zakłóceń w przepływie środków finansowych. Do chwili obecnej zarząd pozwanej nie został powołany.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany reprezentowany przez kuratora.

Wniósł o zmianę postanowienie poprzez oddalenie wniosku o zabezpieczenie, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy SR w Tarnobrzegu do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu zarzucił sądowi I instancji, iż nie uzasadnił swego stanowiska, że powód uprawdopodobnił istnienie swego roszczenia. Sama obawa, że zmiany personalne w spółce spowodują zakłócenia w przepływie środków finansowych nie jest wystarczającą podstawą do przyjęcia niewypłacalności zobowiązanego i nie stanowi uprawdopodobnienia interesu prawnego określonego w art.730¹ § 2 kpc.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie jest zasadne. Na wstępie podnieść należy, iż sąd II Instancji jest sądem inmeriti, co uprawnia, a jednocześnie zobowiązuje ten sąd do czynienia własnych ustaleń faktycznych na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego przed sądem I Instancji. Wprawdzie Sąd Rejonowy w uzasadnieniu swego postanowienia nie uzasadnił szczegółowo jednej z przesłanek określonych w art. 730¹ § 1 kpc, a mianowicie uprawdopodobnienia roszczenia, niemniej zdaniem sądu II Instancji powód we wniosku o udzielenie zabezpieczenia powyższy wymóg spełnił. Wskazał bowiem w uzasadnieniu, iż przed Sądem Rejonowym w Tarnobrzegu toczyło się postępowanie o sygn. V Gc 298/12 między tymi samymi stronami, z tożsamą podstawą roszczenia, które obejmowało okres poprzedzający niniejsze powództwo tj. 10.01.2012r.- 22.08.2012r., w której to sprawie dnia 21.12.2012r. został wydany wyrok zaoczny. Powyższe stanowi uprawdopodobnienie roszczenia o zapłatę kary umownej za dalszy okres bezumownego korzystania dochodzonego niniejszym pozwem, które to uprawdopodobnienie nie wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego wedle reguł określonych w kpc. Również analiza treści sprzeciwu od nakazu zapłaty, w którym pozwany nie odniósł się do twierdzeń faktycznych, naprowadzonych w uzasadnieniu powództwa, pozwala na przyjęcie, iż roszczenie powoda jest prawdopodobne przynajmniej co do zasady.

Zdaniem sądu II Instancji powód spełnił również drugą z kumulatywnych przesłanek do udzielenia zabezpieczenia, określaną w art. 730¹ §2 kpc. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia uprawdopodobnił twierdzeniem, popartym dokumentami, w postaci protokołu zajęcia ruchomości, iż komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Mielcu prowadzi postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela Skarbu Państwa, w którym to postępowaniu dokonał zajęcia ruchomości pozwanemu.

Z tych względów Sąd Okręgowy, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, orzekł na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 §2 kpc.